

РЕШЕНИЕ

№ 21191

гр. София, 19.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 17.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4051** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалбата на Териториална дирекция Митница Р., представлявана от директора В. П. чрез старши юрисконсулт П. Г. срещу Решение № ПИ-89/28.03.2025г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на Териториална дирекция Митница Р. срещу Разпореждане № С250022-035-0036698/05.03.2025г. за прекратяване на производството по принудително изпълнение, издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение по съображения за неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Счита, че в разпореждането са изложени мотиви, които не обосновават и не доказват, че са изпълнени условията по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Излага се още, че в своята самостоятелна преценка публичният изпълнител неправилно е взел решение, че процесното вземане е несъбираемо, като е посочил действия, но насочени само към вероятността вземането да бъде трудно събрано, но не и неговата окончателна несъбираемост. Следвало е да се използват всички начини и средства за проучване имущественото състояние на длъжника за един по-дълъг период и да се реализират най - ефективните изпълнителни способности за принудително изпълнение. В този смисъл счита, че след като не са осъществени всички процесуални действия, респективно не са ангажирани доказателства за използване на всички способности за принудително изпълнение, предвидени в ДОПК, незаконосъобразни се явяват изводите на публичния изпълнител за наличието на основание по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК за прекратяване на производството по принудително изпълнение. По така изложените съображения иска отмяна на обжалвания

административен акт, както и за присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява. Постъпила е на 17.06.2025г. молба от процесуален представител юрк. Г., с която поддържа се жалбата, претендира се присъждане на разноски по представен списък и прави възражение на прекомерност на разноските на ответника.

Ответната страна – Директорът на ТД на НАП С. чрез процесуален представител юрк. Й., оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело с №[ЕИК]/2024г. по описа на ТД на НАП С. за събиране на публични вземания срещу „Строй импекс импорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за вземания на ТД Митница Р. в размер на 14 229,08 лв., установени с Решение с № 32-877607/04.06.2024г.

Съгласно получен Отговор с изх. №230-ОПЗ/240049414/11.06.2024г. на запорно съобщение от „Обединена българска банка“ АД, запорът е наложен, но чака ред, поради предходно наложени запови. С Постановление с изх. № С240022-139-0001960/16.09.2024г., издадено на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, е продължено действието на Постановления с изх. № С240022-023-0000555/19.02.2024г. и с изх. № С240022-023-0001736/10.06.2024г. За събиране на изискуеми публични задължения в размер на 51 564.15 лв. в ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2024г. срещу „Строй импекс импорт“ ЕООД. На основание чл. 221 от ДОПК е издадено Съобщение с изх. № С240022-048-0064348/17.05.2024г. за доброволно изпълнение.

С Разпореждане с изх. № С240022-105-0381665/28.08.2024г., издадено на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК, е допуснато присъединяване в производството по принудително събиране на публични вземания на ТД Митници - Р. за вземането й за ДДС, установен с Решение № 32-877607/04.06.2024г. в размер на 10 274,05 лв. главница и 1 692.97 лева лихва и за мито, установено с Решение № 32-877607/04.06.2024г., представляващо главница в размер на 1 350,53 лв. и 93.97 лв. лихва.

На основание чл. 182, ал. 3, т. 2 и чл. 221 от ДОПК „Строй импекс импорт“ ЕООД е оповестен в публичните списъци за оповестяване на длъжници с неуредени публични вземания в интернет на 01.12.2024г.

Съгласно получен отговор от „Обединена българска банка“ АД с техен изх. № 230-ОПЗ/250009005/28.01.2025г. на издаденото на Разпореждане с № С250022-029-0003711/28.01.2025г. за изпълнение на запорни съобщения към Постановления от 13.12.2023г., 16.09.2024г., 15.11.2023г., 19.02.2024г. и 10.06.2024г. няма наличност по сметките на длъжника и не може да бъде излъчен превод за погасяване на дълга.

На 21.02.2025г. е изготвено Уведомление с изх. № 40-22-905/21.02.2025г. до Софийска градска прокуратура относно незаявената от дружеството неплатежоспособност пред съда в 30-дневен срок от спиране на плащанията. Горепосочените документи са връчени чрез реализиране на процедура по чл. 32 от ДОПК във връзка, с което са извършени два броя посещения на адреса за кореспонденция на дружеството и е издадено Съобщение с изх. № С250022-126-0000040/09.01.2025г. по чл. 32, във вр. с чл. 33 от ДОПК.

След извършено пълно проучване на активите на длъжника е издадена Справка с изх. № С250022-134-0000753/05.02.2025г. за проучено имуществено състояние и категоризация на задълженото лицето, в която е направена констатация за категоризация на публичните задължения в „несъбираем дълг“.

На 05.03.2025г. и на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, от страна на публичния изпълнител е

издадено Разпореждане с изх. № С250022-035- 0036698/05.03.2025г. за прекратяване на производство по принудително изпълнение по дело с №[ЕИК]/2024г.

В мотивите на разпореждането е отразено, че от направената справка в БНБ към момента на постановяване му задълженото лице няма активни банкови сметки. По информация на Централен депозитар дружеството не притежава и безналични ценни книжа. Не са установени данни за деклариращи недвижими имоти, включително земеделски земи и превозни средства, както и за кораби и въздухоплавателни средства. Установено е, че няма данни налично имущество, по отношение на което са наложени обезпечителни мерки. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 16.02.2024г.

В подадената жалба № Ж-22-208/17.03.2025г., с която е сезиран директорът на ТД на НАП - С. са изложени твърдения, че не са реализирани всички способи за принудително изпълнение, регламентирани в чл. 215, ал. 1, т. 1 от ДОПК, а именно изпълнение върху вземания и парични средства в банки и други доставчици на платежни услуги.

С обжалваното Решение № ПИ-89/28.03.2025г. на директора на ТД на НАП С. е приел жалбата за неоснователна. В мотивите на решението са подложени на анализ извършените действия от публичния изпълнител и събраната информация, въз основа на които е мотивиран изводът за наличие на основание за прекратяване на производството по принудително събиране на вземанията - по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Изразено е категорично становище, че са предприети всички възможни действия, които в конкретния казус не са дали положителен резултат относно установяване на налична собственост на дружеството.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК, в предвидения от закона срок, от лице с правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество – жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено на основание чл. 267 от ДОПК от материално и териториално компетентен орган и е постановено в изискуемата за валидността му писмена форма.

Жалбата е подадена от публичен вискател срещу разпореждане на публичния изпълнител, който съгласно разпоредбата на чл. 268, ал. 1 от ДОПК е легитимиран да оспори пред съда решението на директора, с което на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК, е оставена без уважение жалбата му. Публичният вискател е включен в кръга на лицата, които могат да обжалват действията на публичния изпълнител пред директора на съответната териториално компетентна дирекция на НАП, съгласно чл. 268 от ДОПК. Като страна в изпълнителното производство, според разпоредбата на чл. 210, ал. 1, т. 1 от ДОПК, публичният вискател разполага със самостоятелни права едно, от които е и правото на жалба по чл. 197 от ДОПК, както и по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати нарушения на процесуалните правила като самостоятелно отменително основание при издаване на разпореждането на публичния изпълнител и на решението на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на директора на ТД на Митница – Р. И разпореждането, и решението съдържат относимите за правилното приложение на материалния закон правни и фактически основания.

Спорът в настоящия казус е относно наличието на доказателства, установяващи основанието, на което е прекратено изпълнителното производство за принудително събиране на публичните задължения на „Строй импекс импорт“ ЕООД за вземания на ТД Митница Р., а именно по чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК, и конкретно изчерпани ли са всички възможни изпълнителни способи, респективно правилна ли е преценката, че вземанията са несъбираеми.

Способите за принудително изпълнение на публични вземания, са изчерпателно изброени в чл.

215, ал. 1 от ДОПК.

Обективният критерий, за да бъде прието дадено вземане е несъбираемо е липсата на доходи и имущество, а в настоящия казус е установено, че няма и данни задълженото лице да осъществява търговска дейност, от която да получава доходи, за да могат да бъдат предприети действия по събиране на публичните вземания. В Разпореждането за прекратяване са посочени и други несъбрани публични вземания на задълженото лице.

Оплакванията на жалбоподателя, че публичният изпълнител не е изчерпал в необходимата пълнота всички изпълнителни способности, преди да обяви вземането за несъбираемо, са неоснователни и не се подкрепят от доказателствата по делото. Събраните доказателства налагат извод за законосъобразна преценка на публичния изпълнител относно несъбираемостта на вземането, като се е позовал на липса на наличности по банкови сметки, липса на движимо и недвижимо имущество и каквито и да било активи. Следва да бъде отбелязано, че обективният критерий при категоризирането на вземанията като несъбираеми, не е свързан с обстоятелството дали дружеството-длъжник е или не е заличено от Търговския регистър, а този, че същото не извършва търговска дейност, от която да се генерират приходи, съответно да могат да бъдат придобити активи и имущество, от които да се удовлетвори взискателя по изпълнителното дело.

От съществено значение е и отразеното в мотивите на оспореното решение, че прекратяването на производството по принудително изпълнение, не погасява самото материално право и в този смисъл, не изключва възможността митническите органи да упражнят правомощията си по последващо събиране на публичното задължение.

Няма основания за отмяна на обжалваното решение. Аргументите, изложени в жалбата нямат отношение към основанията по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК. След като дружеството няма активи срещу които да се насочи принудителното изпълнение, то няма действия, които да са възможни за изпълнение от публичния изпълнител, а такива не се и сочат в жалбата.

Неоснователно е и твърдението в жалбата, че не са ясни критериите, въз основа на които вземането е категоризирано като несъбираемо, преди да изтече давностният срок за него съгласно разпоредбата на чл. 171 от ДОПК. Между страните няма спор, че към настоящия момент вземането не е погасено по давност и подлежи на принудително събиране. Несъбираемостта на едно вземане не настъпва само и единствено при изтичане на давността за събирането му, тя е обективен факт, който се свързва с невъзможността вземането да бъде погасено поради липса на имущество на длъжника, от което вземането да бъде удовлетворено. Хипотетичната възможност, че в някакъв момент дружеството може да придобие активи, от които взискателят да бъде удовлетворен, не е възведено като обстоятелство, пречещо приложението на разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК. В случая обективният критерий при категоризирането на вземането като несъбираемо е липсата на доходи и имущество, както и че длъжникът не извършва никаква дейност, от която да се генерират приходи, съответно да бъдат придобити активи и имущество, от които да се удовлетвори взискателят по изпълнителното дело.

Възражението, че представените от публичния изпълнител справки са неактуални също се явява неоснователно. Видно от същите информацията е генерирана на 05.02.2025г., т.е. непосредствено преди издаване на процесното Разпореждане от публичния изпълнител - 05.03.2025г.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за обоснован и законосъобразен изводът в оспореното решение към датата на издаването му, че публичното вземане е несъбираемо, тъй като от доказателствата, приложени към делото се установява, че всички изпълнителни способности са се оказали безрезултатни да установят налично имущество на длъжника, към което може да бъде насочено принудителното изпълнение. Жалбоподателят не ангажира доказателства, които да подлагат на съмнение възприетите от органите по приходите

изводи, като от страна на вискателя не се сочи, нито се установява от данните по делото да са налице доходи или имущество на длъжника, върху които да е възможно да се насочи принудителното изпълнение на публичните вземания.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществената юрисконсултска защита, които съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя на сума в размер на 100 лева. Водим от горното Административен съд София - град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Териториална дирекция Митница Р. срещу Решение № ПИ-89/28.03.2025г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на Териториална дирекция Митница Р. срещу Разпореждане № С250022-035-0036698/05.03.2025г. за прекратяване на производството по принудително изпълнение, издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница Р., представлявана от директора В. П. да заплати на Национална агенция за приходите – С. сумата от 100 (сто) лева, разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :